

JAVA-BODE.

NIEUWS- HANDEL- EN ADVERTENTIE-BLAD VOOR NEDERLANDSCH-INDIE.

A^o. 1853.

Woensdag 23 November.

N°. 93.

Prijs per halfjaar voor Batavia f 12.50
" " " " Java " 15.—
" " " " Buitenbezittingen " 17.50
De betaling geschiedt vooruit. — Brieven franco.

De JAVA-BODE verschijnt op Woensdag en Zaterdag van elke week, vóór posttijd.

De prijs der Advertentie met dertig herhaling is zestig stuften voor de vijf woorden, behalve het zegel.

Bij deze Courant behoort één BIJVOEGSEL.

Publicatie.

VAN WEGE EN IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR-GENERAAL VAN NEDERLANDSCH-INDIE, Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Allen, die dese zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

Dat Hij heeft goedgevonden en verstaan: met aanvulling van de ter zake betrekkelijke bepalingen, vast te stellen:

dat de strafstijd van ter zake van misdrijf door de regtbanken in de bezittingen buiten Java en Madura veroordeelden, welke zich in voorloopige hechtenis bevinden, gerekend wordt integraal:

a. bijaldien het vonnis aan voorsgaande revisie onderworpen is, met den dag van het arrest, en

b. bijaldien het vonnis niet aan voorsgaande revisie onderworpen, doch van hetzelfde de opzending aan het hoog-geregtshof van Nederlandsch-Indië bij de wettelijke bepaling bevolen is, met den dag van het vonnis;

in geval de veroordeelden zich niet in voorloopige hechtenis bevinden, steeds met den dag der ten uitvoerlegging.

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze worden gepubliceerd en geafficheerd, waar zulks te doen gebruikelijk is, en voorts worden geplaatst in het staatsblad van Nederlandsch-Indië en in de javasche courant.

Gelast en beveelt, dat alle hooge en lage kollegien en ambtenaren, officieren en justiciëren, ieder voor zooveel hem aangaat, aan de stipte nakoming dezer de hand zullen houden, zonder eenige oogluiking of aanzien des persoons.

Gegeven te Buitenzorg, den 18 November 1853.

(Staatsblad no. 95.)

DUYMAER VAN TWIST.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië.

De Algemeene Secretaris, A. PRINS.

Publicatie.

VAN WEGE EN IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR-GENERAAL VAN NEDERLANDSCH-INDIE, Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Allen, die dese zullen zien of hooren lezen, Salut! doet te weten:

Dat Hij, lettende op de bezwaren door den handel ingebragt, omtrent de wijze van toepassing, sedert de invoering der bepalingen, afgekondigd bij publikatie van 23 December 1850 (staatsblad no. 42), van het bepaalde bij artikel 12 van het reglement op de zeevriezen en scheepspassen, opgenomen in het staatsblad van Nederlandsch-Indië van 1818 no. 59;

Heeft goedgevonden en verstaan:

Krachten de verkregene magtiging van den Koning, het artikel twaalf van voorschreven reglement intrekken, luidende dat artikel als volgt: »de schippers of gezagvoerders van eenig vaartuig, aan ingezetenen van Nederlandsch-Indië toebehoorende, voor hetwelk een soebrief verkregen is, zullen zich moeten voorzien van eenen pas voor elke bijzondere reis door hen te doen.»

En opdat niemand hiervan onwetendheid voorwende, zal deze, zoo wel in de nederduitsche als inlandsche en chinesche talen, worden aangeplakt en afgekondigd, waar zulks te doen gebruikelijk is, en voorts worden opgenomen in het staatsblad van Nederlandsch-Indië en in de javasche courant.

Gelast en beveelt verder, dat alle hooge en lage kollegien en ambtenaren, justiciëren en officieren, ieder voor zooveel hem aangaat, aan de stipte nakoming dezer de hand zullen houden, zonder eenige oogluiking of aanzien des persoons.

Gegeven te Buitenzorg, den 20 November 1853.

(Staatsblad no. 96.)

DUYMAER VAN TWIST.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië.

De Algemeene Secretaris, A. PRINS.

Bij Koninklijk besluit van den 3 September 1853 no. 41, is de

ingenieur der derde klasse bij den waterstaat en 's lands gebouwen in Nederlandsch-Indië, M. H. Brynn, met verlof in Nederland, op zijn verzoek eervol uit 's lands dienst ontslagen, met behoud van aanspraak op pensioen.

Bij Koninklijk besluit van den 27 Augustus 1853 no. 50, zijn, op den voet van Zr. Ms. besluit van den 6 December 1842 no. 59, voor de dienst in Nederlandsch-Indië benoemd:

Tot ambtenaren van de eerste klasse. Mr. A. R. Blom, Mr. B. J. van Dijk, Mr. L. Hovij, Jhr. Mr. O. E. van Nispen, Jhr. Mr. W. T. Rendorp, Mr. K. W. H. van Schelle, Mr. J. S. Trip.

Tot ambtenaren van de tweede klasse. C. A. L. J. Jeekel, J. J. de Graaf, J. J. van Limburg Brouwer, C. Mogge Pons, F. Beijerinck, H. D. Cunne, C. E. le Clerq, P. G. N. Desauvagine, J. van Es, C. J. de Lange, H. W. van Marle, W. R. Adema.

EXTRACT uit het register der besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië.

(Staatsblad no. 94.)

Buitenzorg, den 19 November 1853. (No. 6.)

Gelezen de missive van den Minister van Kolonien van 5 September 1853 lett. A no. 1/648, mededeelende dat, bij rapport van den 27 Augustus 1853 lett. A no. 3 met zijne beschouwingen, onder de oogen des Konings is gebragt de deszterzide missive van 1 November 1852 no. 659/13, betreffende de alenog te geven retroactiviteit aan het Koninklijk besluit van den 6 December 1842 no. 59, gelijktijdig met die van 8 October 1852 no. 616/1;

Is goedgevonden en verstaan:

Eerstelijk: Aantekening te houden van de ontvangst van het Koninklijk besluit van 29 Augustus 1853 no. 41, luidende als volgt:

Wij WILLEM III, bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, prins van Oranje-Nassau, Groot- Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Op de voordragt van Onzen Minister van Kolonien, van den 27 Augustus lett. A no. 2.

Gelet op art. 13 § 6 van het Koninklijk besluit van 6 December 1842 no. 49, mitsgaders op de koninklijke beschikking van 29 December 1843 no. 1:

Hebben besloten en besluiten:

Art. 1. Onze Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indië wordt gemagtigd om de personen van T. In 't Veld, C. P. G. van der Linden, R. A. Scott, A. F. Ploegh, J. A. Wilkens en C. F. Winter, zich thans bevindende in 's lands dienst in Nederlandsch-Indië, bij voorkomende gelegenheid tot plaatsing, en zulks oorbaar achtende, te beschouwen als behorende het radikaal van indisch ambtenaar der tweede klasse.

Art. 2. Vermits de beslissing in art. 1 geen ander doel heeft dan dat, uitgedrukt in den aanhef van art. 13 van het Koninklijk besluit van 6 December 1842 no. 49, zal daaraft geenerhande regt voortvloeiën op het bekomen van het wachtgeld, bepaald bij art. 8 van hetzelfde besluit.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes.

(Get.) WILLEM.

De Minister van Kolonien,

(Get.) CHS. F. PABUD,

Akkordeert met deszelfs origineel.

De fd. Secretaris Generaal bij het Ministerie van Kolonien.

(Get.) A. L. WEDDIK.

Voor eensluidend afschrift.

De fd. Secretaris Generaal,

(Get.) A. L. WEDDIK.

Ten tweede: Enz.

Afschrift, enz.

Accordeert met voorschreven register.

De Algemeene Secretaris,

A. PRINS.

Civiel Departement.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit zijne tegenwoordige betrekking, de omgaande regter in de tweede afdeling op Java Mr. P. J. Hoijer.

BENOEMD:

Tot omgaanden regter in de tweede afdeling op Java, Mr. J. K. de Wit, thans lid in den raad van justitie te Samarang.

Tot lid in den raad van justitie te Samarang, Mr. P. J. Hoijer, laatst omgaande regter in de tweede afdeling op Java.

Tot tweeden onderwijzer aan de gouvernements eerste lagere school te Weltevreden, R. Sleswijk Vosstra, thans tweede onderwijzer aan de gouvernements eerste lagere school te Soerabaja.

Militair Departement.

BEVORDERD:

BIJ HET WAPEN DER GENIE.

Tot majoor, chef van het tweede bureau der genie-directie, de kapitein der genie Jhr. T. J. H. Gevers.

Advertentie.

Ingevolge bekomen last, wordt bekend gemaakt dat Zijne Excellentie de Gouverneur-Generaal gewone audientie zal verleenen op Zaterdag den 26 dezer, des morgens ten 8 ure, aan het gouvernements-hôtel te Rijswijk.

Belanghebbenden worden versocht, hunne namen duidelijk te schrijven en hunne titels te willen vermelden bij de aan den adjudant van dienst te doene aanvragen om audientie.

Buitenzorg, den 18 November 1853, De Kapitein-Adjutant.

VAN HEERDT.

Transport van Zout.

De directeur der producten en civiele magazijnen maakt bekend, dat door den resident van Soerabaya op Woensdag den 21sten December aanstaande, des voormiddags ten 10 ure, ten bureele van dien hoofdamtenaar, in het openbaar zal worden uitbesteed het transport van zout van de verschillende hoofd-depot-pakhuisen naar de na te noemen verkoop-pakhuisen, namelijk:

- uit de hoofd-depot pakhuisen te Sumanop:
 - 963 (negen honderd drie-en-zestig) kojangs naar Batavia.
 - 1,300 (een duizend drie honderd) kojangs naar Cheribon.
 - 1079 (een duizend en negen en zeventig) kojangs naar Tegal.
 - 664 (zes honderd vier-en-zestig) kojangs naar Pekalongan.
 - 2,300 (twee duizend drie honderd) kojangs naar Samarang.
- uit de hoofd-depot pakhuisen te Grisee:
 - 250 (twee honderd en vijftig) kojangs naar Indramajoe.
- uit de hoofd-depot-pakhuisen te Boender:
 - 189 (een honderd negen-en-tachtig) kojangs naar Japara.
 - 306 (drie honderd en ses) kojangs naar Djawana.

Vendutien.

Op Donderdag 24 November, voor het woonhuis van den heer L. L. A. de Bois, in den Gang Boentoes (Koningsplein), door Vaupel en Co.

Op Vrijdag 25 November, voor een huis in het geniekampement, door gebr. Rossije en Co.

Op Maandag 28 November, voor het woonhuis van den HoogEdel Gestr. heer kolonel Schimpf in het kampement no. 27, door Vaupel & Co. wegens vertrek.

Op Dinsdag 29 November, op het Hoemanderplein, tegen 2 pct. vendusalarie, door John Pryce & Co., van een partij jattiehouten balken enz.

Vertrekkende Personen.

Mevr. de weduwe de Wildt.

Aangekomen Vreemdelingen.

Van 17 tot en met 21 November.

HOTEL DER NEDERLANDEN. W. Postma, van Sydney. — H. Roeker, van Rotterdam. — A. Goudswaard, van idem. — R. A. Tange, van idem. — F. H. A. Loos, van Hongkong. — A. Sonius en echtgenoot, van Nieuwe Diep. — G. Douwes, van idem. — W. F. van Zijp, van idem. — J. N. Mooi, van idem. — P. G. Pott, van Hartlepool. — G. E. Tolma en echtgenoot, van Macassar. — J. van Troijen, van Soerabaja. — J. A. van Kerkwijk, van idem. — L. E. van Mansveld, van de Westkust van Borneo. — A. Douwes, van Hobart Town. — F. A. Geerling, van de reede.

HOTEL WILLEM II. J. F. Erdman, van Amboina. — F. de Bij, van Singapore. — F. R. Rijkers, van idem. — J. M. Hamars, van Samba. — J. Bos, van de reede. — C. C. L. Neijts, van id. — G. H. Ross, van Krawang. — Uhler, van Batavia.

JAVA-HOTEL. A. Moessen, van . . . — J. F. Klomp, van Melbourne. — H. E. Arriens, van Rotterdam. — J. F. Hoogvoorn Helmans, van China. — G. L. Gortmans, van Rotterdam. — G. J. Gerson, van Djoejocarta. — Joh. Helett, van Mandal. — J. D. Bartholomew, van Samarang. — O. F. U. J. Huguenin, van Buitenzorg. — George H. Alloway, van Soerabaja. — Mr. Alloway, van idem. — F. H. Schmidt, van idem. — J. W. Roelandt, van Samarang.

MARINE-HOTEL. F. Hagen, van Singapore. — H. Wegman, van Soerabaja. — G. H. Busman, van idem. — O. Eschouster, van idem. — Mr. F. van Leeuwen, van Batavia. — H. E. E. J. Chavallier, van Samarang. — von Kobinski, van idem. — J. P. Ingerman, van idem. — W. G. Tilleman en familie, van Bandong.

DE ERSTE GEKEERTE HISTORIE DIE IK MIJ OP DEN HALS HAALDE. (slot.)

Het is zoo waar als dat ik Phil Curram heet. Wij vonden allen van morgen dat hij zoo benaauwd keek, dat hij vroeg om van de parade weg te blijven en maakte ons zeker van de zaak. En zoo zeiden wij: Will, zoudt gij misschien de man van de vrouw zijn? Toen werd hij zoo rood als bloed, mijnheer. En toen scholden wij hem allen de huid vol, dat hij zulk een goede vrouw met hare vier kinderen had laten zitten, en hij derde niet zeggen, dat hij haar man niet was.

Laat den kerel dadelijk hier komen, zeide de majoor, dan zullen wij de zaak terstond uitmaken.

Terwijl men hem ging halen, hoorde ik dat korporaal Martin een man van meer dan gewone beschaving, maar altijd stroef en stil, zoodat men dacht dat betere dagen had gekend en uit nood had dienst genomen. Hij had zich altijd wel gedragen, en iedereen wende dat hij goede kans op verdere bevordering had.

Maar iemand had iets op hem te zeggen, behalve dat hij zoo afgezonderd hield. Dit alles werd in het bijzijn van mevrouw Martin verteld die daarop zeide: Wel het zal mij erg tegen vallen als mijn man meer dan korporaal is; maar het is toch maar een man te hebben, al was hij gemeen soldaat, dan onbestorven weduw te zijn, die noch vleesch noch

Martin verscheen spoedig, en toen men hem tegen de schoone dame uit Glasgow overstelde keek hij zoo schaaftig als ik iemand ooit heb zien kijken. Het was zeker zonderling dat hij tamelijk veel op mij geleeke, hoewel ik mij vlei dat er in sommige opzigten toch een groot verschil tusschen ons was.

Kom aan, jufvrouw, zeide de majoor, zal het u nu ook believen te zeggen of een van die twee heeren uw man is, en wie van de twee?

Och Heere, majoor, ik ben zeker dat een van de twee de man moet wezen, maar het is moeilijk te zeggen wie het is. De vaandrig is zulk een knappe jongen, en gelijkt zoo op wat mijn Willy was toen ik hem trouwde, dat ik haast werven zou dat hij het nog is. Maar als ik den ander weer aanzie, geloof ik haast dat ik mij vergist heb en dat hij toch mijn eigen Willy zal zijn.

Om de zaak kort te maken, zeide Martin nu, zal ik maar bekennen dat ik met deze vrouw ben getrouwd. Om mijn gedrag te verontschuldigen, kan ik alleen zeggen dat het tegenspoed in mijne zaken was, die mij haar eerst deed verlaten. Ik had hoop om in Ierland, waar ik vrienden had, beter terecht te komen, maar zag mij teleurgesteld. In plaats dat ik mijne vrouw en kinderen kon laten overkomen, was ik zelf in de diepste armoede en kon somtijds maar wat schrijfwerk krijgen. Uit schaamte schreef ik haar niet meer, en bovendien hoorde

ik dat haar broeder, die in vrijgoede omstandigheden is, voor haar gezorgd had. Ik was eindelijk genoodzaakt als soldaat dienst te nemen. Ik hoopte op te klimmen en werd spoedig korporaal, en zoodra ik verder bevorderd werd, was ik voornemens haar te laten overkomen. Dit is nu de zuivere waarheid, heeren. Het spijt mij zeer dat mijnheer Martyn zooveel overlast heeft gehad; maar dit is gedeeltelijk daaraan te wijten, dat mijne vrouw juist niet heel sneeg is, gelijk gij allen moet gezien hebben. Als hij dat en mijne ongelukken in aanmerking neemt, hoop ik dat hij ons beiden zal verontschuldigen.

Wel Willy, zeide zijne vrouw, hem de hand gevende, maar zeer koel, bij de omhelzing vergeleken waarmede zij mij had vereerd, wij zullen het maar bijleggen, en ik zal mijn mooie goed weer verkopen en in de kazerne komen wonen; en misschien zult gij nog zulk een goed vaandrig worden als mijnheer Martyn daar is, en ik dan toch nog officiersvrouw.

De zaak was nu tot genoegen van alle partijen geschikt, en ik heb alleen nog maar te zeggen dat jufvrouw Martin met haar bloeiend kroost spoedig op haar gemak was. Martin is nu serjant geworden en zijne vrouw wascht uitmuntend. Lacy en Power hielden mij nog een paar maanden erg voor den gek; maar alles is nu overgewaaid en eene echte mevrouw Martyn schuilt nog in de toekomst.

Advertentiën.

Vijf en twintig jarige Echtvereeniging

van

F. H. MEIJER TIMMERMAN THIJSEN

en

W. KLEIN.

Djocjocarta, 28 November 1852. (1105)

Getrouwd:

G. ENGER

met

C. MEIJER TIMMERMAN THIJSEN.

Djocjocarta, 28 November 1853. (1106)

Voorspoedig bevallen van eene dochter *C. S. M. Clerens*, echtgenote van

Soerabaya,
18 November 1853.

B. BARNEVELD,
Kapitein der Infanterie.

(1097)

COMMISSIEHUIS MEESTER CORNELIS. Vendutie

Donderdag den 24 dezer, van Wagens, Paarden, Huismeubelen en diverse andere goederen meer. (1098)

Op de Vendutie van Donderdag den 24 dezer bij den heer *Du Bois*, zullen alsmede worden verkocht 100 marmeren vloersteen van 25 rhijnl. duimen. (1109)

VENDUTIE

Op Maandag den 28 November 1853.

Wegens vertrek voor het woonhuis van den Hoog-Edel Gestrengen Heer Kolonel *Schimf* in het kampement No. 27 door *Vaupel & Co. Van Wagens*, als: eene zoo goed als nieuwe Coupé, eene Milord, eene Europeesche Kindertentwagen voor een en twee paarden, zeer deugdzame en goedlopende Makassaarsche Wagenpaarden, eene collectie Bloemen in potten, waaronder dwergplanten, benevens deszelfs Inboedel, bestaande uit Mahoniehouten Banken, Stoelen, Ronde en Ovale Tafels, met Marmeren Bladen, Spiegelkasten, Toilet- en Washtafels met Marmeren Bladen; Klerkasten, Boekenkasten, Étagère Kastjes, Buffet en Consoles met Marmeren Bladen; Kroon-, Hang- en Tafellampen, groote Spiegels en Schilderijen, fraai Zilver- en Pleetwerk, Porceleinen Tafel- en Theeserviezen, Kristal- en Glaswerk, en eene expresselijk voor dit klimaat vervaardigde Pianino, enz. enz.

Alles op Zondag te voren den 27sten voor een ieder te bezigtigen. (1117)

Op den avond van 30 November e.k. zal door den boekverkooper *H. M. van Dorp*, in een der lokalen der Harmonie worden verkocht, eene fraaije verzameling van

Hollandsche Romans en Fransche Litteratuur,
alsmede vele der beste

PARTITIËN en zeer fraaije PIANO-MUZIEK.
De Catalogus is gratis te bekomen. (1122)

VERKOOP VAN EEN SCHIP.

In den loop der maand December aangaande den dag nader te bepalen, zal op publieke vendutie worden verkocht, de alhier met averij binnen geloopten *Engelsche Brik Nina*, met deszelfs staand en loepend tuig, ankers, kettin-gen, rondhouten, enz., zoo als dezelve alhier in de haven van Batavia is liggende. (1092)

Wordt verlangd iemand, bekwaam om Hollandsch te copieëren, duidelijk schrijvende, adres Letter X bij den Heer *H. M. van Dorp*. (1090)

Een Nieuwejaarsmorgen.

Het was de eerste Januarij 1849. De nieuwjaarsdag is een dag van gewigt: de gouden eeuw schijnt dan wedergekeerd, elk wenscht den broeder in persoon, bij een kaartje, of, (dank zij onzen vindingrijken Courantiers), in den Amsterdammer of het Handelsblad geluk; in zoverre dat geluk niet met het onze moogt strijden. Het koud het ook wezen moge; het veel geluk en zegen wordt zoo dikwijls geschreeuwd, het dienstdoend personeel heeft het niet de recensie der foofien, met de chocolade, en de praatjes zoo druk, dat elk het warm krijgt. Veelal is de Oudejaarsavond bij een oestertje en wat mosch gesleten, en de respectieve leden der familie van het laat naar bed gaan gefatigeerd. De eerste Januarij is een woelige dag, een dag van geluk voor allen die hunne geschenken te gemoet zien; en het is waarlijk een aardig denkbeeld dat een volk, om zijne weldadigheid beroemd, juist den eersten dag des jaars aan die deugd zijne offers brengt. Wendt echter uw oog van hen af die den avond te voren hunne belans opmaakten, een deficit ontwoetten, groter dan het vorig jaar, voor wie elk zich huigt en die een zekeren afgrond voor zich ziende, echter met een glimlach op het gezicht al de wenschen moeten aanhooren: wendt het oog af van hen die dierbare panden verloren en wien het vooruitzicht, weder een geheel jaar alleen op de wereld

Avec l'autorisation de M. le Président.

Spectacle de Fantasmagorie Amusante, dirigé par M. A. Potier, maison Leroux & Berne à Noordwijk.

Lundi 5 et Mardi 6 Décembre 1853, jours de la SAINT NICOLAS.

Grande Séance de FANTASMAGORIE AMUSANTE,

en deux parties séparées.

La séance commencera à huit heures précises du soir.

Prix d'entrée, chaque jour:

Cavaliers, Dames, Officiers... f 2,— rec. par personne.
Enfants..... 1,—

Messieurs et Mesdames!

En vous offrant un spectacle de Fantasmagorie, je n'ai point la prétention de m'afficher comme étant un physicien, Non!

J'ai cherché un moyen d'occuper de temps en temps quelques heures de vos longues soirées et captiver l'attention de vos jeunes enfants par des apparitions amusantes et instructives; voilà quel à été mon but.

Si je parviens à vous satisfaire, ce sera ma plus belle récompense.

Daignez agréer mes très humbles respects,

(1107)

Ad. POTIER.

Es-Régisseur général du Théâtre.

Bij J. SCHMIDT, Kleedermaker, Rotterdamsch Hotel,

zijn de volgende artikelen pas van Parijs ontvangen:
Zwart en gekleurd fijn laken, geassorteed voor rokken en jassen, blauw laken voor militaire uniform, nieuwmodesche stoffen, saïn de laine, zephir en tricot in soorten voor broeken, fantaisie stoffen, merinos en grain de poudre voor paletots, een ruim assortiment vesten van diverse zijde, witte piqué, geborduurd en effen chamois, valencias geborduurd in diverse kleuren, zwarte geborduurde casimir, alle soorten zijden dassen, witte satijnen en geborduurde batiste cols, Fanny cols zwart en gekleurd, nieuwmodesche Faux cols, glacé handschoenen met garen genaaid, dito van *Daim*, dito witte en zwarte zijden, zwarte hoeden, dito à mécanique (*Gibus*), uniform hoeden met garnituren van fijn goud, uniform degen verguld met W, dubbele scheede met paarlemoeren gevesten, een groot assortiment knopen voor rokken, paletots, fantaisie jassen en vesten, agaten en paarlemoeren knopen, dubbele knopen (*jumelles*) van verschillende soorten enz. enz. (1128)

Toko Rijswijk.

Ontvangen per de laatst aangekomen Schepen:

Grashoter, merk van *Rossem & van Oordt*, nieuwe haring, rolpens in stopflesschen, hammen, zoetm. kaas, gerookte ossenhaasjes, ossentongen en saucijzen de *Bologne* in rouzel, ansjos, een ruim assortiment groenten en vleeschen in blik van *Alb. Thym* en *Nieuwenhuis*, gedroogde tuinboontjes met kruid enz. Verder: banket, janhagel, Utr. theerandjes, suikerwerk, diverse soorten koek, st. nic. gebak in trommetjes, Haagsche beschuitjes, pepermunt, Boerhavensche en dominésklontjes, anijs-suiker, vanille chocolaat, poederchocolaat, chocolaadjes, pistaches, likenramandelen en likeurfruit, dessertbonbons, trosrozijnen, tafel amandelen, vermicelli, macaroni enz. (1108)

VAUPEL & Co.

PAS AANGEBRAGT:

Soerabayasche Aardappelen,
Makassaarsche Roode Vischjes,
Makassar Olie, bij

(1113)

I. F. TENTEË.

Per Julie Claire, kapt. de Wijn, slechts 96 dagen reis, ontvangen:

100 Vaatjes Grashoter.	Poederchocolaad.
Nieuwe Haring.	Lengvisch.
Keukenstroop in pullen.	Groenten in vaatjes.
Hammen.	Leidsche
Rolpens in Kausche potten	Edammer
Roekspek	Zoetmalkache
Zoutvleesch in kl. vaatjes.	Zwitsersche
Utrechtsche Theerandjes.	Gerookte Zalm.

(1081)

S. B. VAN KLEEFF & Co.
Passer Pisang.

rond te dwalen, verschrikkelijk is, wendt van die allen uw gelaat af, niet omdat ik u raden wil het ongeluk te vergeten, doch omdat ik u op den eersten dag des jaars blij en vrolijk wensch te zien.

Ik verzoek u met mij de Keizersgracht te willen opwandelen; daar bij de ***straat, wijs ik u op dat formidable huis. Naar den gevel er van moogt ge al niet het geluk der bewoners meten, ge kunt er eenigzins de snantiën der bewoners uit opmaken. Een dubbel huis, met spiegelruit, en eene deur met lofwerk; Hoe benijdenswaardig is dat alles niet! En treedt nu eens met mij binnen, en stapt dien knecht voorbij die, in zijne waardigheid u nauwelijks met een blik verwaardigt; de gang alleen bevat meer kostbaarheden dan uw pronkvertrek misschien! En dan de zijkamer; zware overgordijnen belemmeren volgens de mode Gods lieve licht; tot de enkels zakt ge in het Smyrnaasch tapyt; het ameublement is kostbaar en bevat al die kleine nuttelooze artikelen van waelde die zooveel kosten, en waardoor de zijke zich van den fatsoenlijken burgerman onderscheidt. Een gezellig vuurtje in den kostbaren haard, en het geheel is zoo cheeck en comfortabel dat ik gerust u durf uitnoodigen daar plaats te nemen en met mij op te merken wat er op den nieuwjaarsmorgen voorviel. Welaan, wij schrijven den ring van Gijges aan onzen ring en worden voor de aanwezigen onzichtbaar.
In een gemakkelijken armstoel bij den haard zat de

L. H. LUCK,

ontvangen een factuur Gouden en Zilveren Anker-Cylinder HOROLOGIËN. (108)

MAKASSAARSCH ROODE VISCHJES

per Stoomboot *Wijss* pas aangebragt bij (1099) **A. VAN OMMEREN & Co.**

TE HUUR

om dadelijk te aanvaarden, het huis in gang Scott, laa bewoond door den heer *von Horneman*; te bevragen (1121) **W. VAN OMMEREN.**

TE HUUR

Een Huis te Petodjo (Gang Chaulan) bij (1115) **E. WIJSS.**

TE HUUR

Om met 1°. Januarij te aanvaarden: Een groot gebouw, zeer aangenaam Huis, hoog van den grond op steenen pilaren en met planken vloer, goed voorzien met een groot aantal kamers voor bedienden, staling voor acht paarden, enz.
Goed gelegen op den nieuwen weg achter het ningsplein, en dicht bij Parapattan, te bevragen bij (1120) **GEO. INGRAM.**

Aangename Beneden-vertrekken gemeubileerd, met tafel; met December aanstaande te bekomen bij de dergeteekende op Noordwijk.

(1095)

A. GUEX DE COUDRAY.

BATAVIA, den 18 November 1853.

TE KOOP

twee Erven, bebouwd met twee steenen Huizen op weg naar de Passer Baroe, te bevragen bij (1094) **MUNDER.**

f 26,000,—

in leen te bekomen bij *H. Volmer* qq. (109)

Wissels op Londen.

bij

(927) **MORGAN, MELBOURN & Co.**

Wissels op Nederland.

bij

(921) **B. SANIER, SUERMONDT & Co.**

Wissels op Nederland

bij

(878) **DE WEERDT, RUYL & Co.**

Debiteuren en Crediteuren in den boedel van wij den WelEdel Gestrengen Heer *Daniel Louis Baumgardt* laatstelijk ambtenaar op wachtgeld en op den 6 de alhier overleden, worden verzocht binnen drie maanden na dato dezes aangifte of betaling te doen, aan

De Testamentaire Eexecutrice

(1092)

A. A. BAUMGARDT, B.

BATAVIA, den 18 November 1853.

TAPISSERIË EN BORDUURWERKEN.

Ontvangen door *H. M. van Dorp* te Batavia, fraai assortiment Tapisseriewerken, bestaande in Kus met en zonder kralen, Oreillers, Tabouretten, Pantof Lampenkledjes; verder Knoop- en Haakwerken, Borduurwol in alle kleuren, Haak- en Borduurpatronen Borduurschaartjes, Tapisserieaalden, Stalen Haakjes, Knooppennen, enz., enz. (110)

heer des huizes, de heer *Amson*, met veel aandacht eerste kolommen van het Handelsblad bestuderende, was iemand van diep in de vijftig. Vroeger achter lessenaar zijns vaders gezeten, had hij van dezen aanzienlijk vermogen en een groot handelshuis geaan het hoofd waarvan hij nu stond, en waardoor tevens eene eerste plaats onder de Handelen in zijn geposeerd uiterlijk, enorme dikte, en pointekleding laten u niet lang naar zijn inwendig karakter. Het was iemand die rijkelijk met Fortuna's gaven zegend was, en die daarin alleen de grootste verdien zag die men ooit bezitten kon. Bij verhoovard zich dus daarop waar en wanneer hij vermogt, daar hij nooit had kunnen opsporen dat er zelfs klein druppeltje adelijk bloed in de aderen van eenner voorvaderen gestroomd had, ja daar de stand grootvaders, een eerzamen metselaar, dit geheel sprak, wierp hij zich in de armen der aristocratie hem vriendelijk opnam. Er zijn vele soorten van tocraten; men heeft de *hooge* d. i. van hen wien van ouds her de eersten waren — desen zagen de *Amson* natuurlijk niet aan, dan waar zij hem hadden; doch de andere sectien boden hem vriend de hand: de handels- en de geldaristocratie verzameling van diegenen die rijk zijn en met borst nederzien op elk die geen ton inkomen geen paarden houdt of in een dubbel huis woont.

Ontvangen door van Haren Noman & Kolff te Batavia.

- 108. Schokke, Uren aan de Godsdienst gewijd, door de 5 deelen. 4 Druk-Rijkgebonden. f 40:—
- Schokke, Uw huisboek gebonden 9:—
- Wonderen van de Tafeldans ende de klopgees- met geleende en oorspronkelijke platen. . . 2:—
- Plansende tafels, met oorspronkelijke platen. . 2:—
- Trechts album, in fijne platen. 7:—
- Als ook eenige exemplaren der beste en laatste uitge- mene romans van Dumas, in de Hollandsche taal, en Minder Prijs dan bij den uitgever te weten:
- de Graaf de Monte Christo, 6 deelen . . f 18:—
- de twee Diana's 5 deelen 12:—
- Duizend en een Spookverschijning 5 dn. . 12:—
- de Gravin de Monsoreau 4 deelen . . . 10:—
- de Zwarte tulp. 8:—
- Pauline. 8:—
- Olympia van Cleef, 5 deelen. 10:—
- God beschikt. 5 deelen. 12:—
- Gedenkschriften van een Geneesheer
- Ange Pito 4 deelen 10:—
- Reinhardt de Onnoozelen 2 deelen . . . 6:—
- Burggraaf van Braselone 12 deelen . . . 24:—
- En slotte eene keurige verzameling Holl. romans van de voornaamste schrijvers, alle tegen den Europee- schen Prijs, zoo lang de voorraad strekt. (1125)

H. M. VAN DORP,
Boekhandelaar te Batavia,
heeft ontvangen:
Maka, Malakka en Billiton. Verslagen van Dr. H. Croockewit, Hs. in 1849 en 1850. Prijs f 1,90
Tab Toehpah, Javaansch-Mohammedaansch wet- boek, uitgegeven door Mr. S. Keijser. f 4,—
Beide werken uitgegeven door het Koninklijk instituut or de taal- en volkenkunde van Nederlandsch-Indie, orden aan de leden van genoemd genootschap op Java en den genoteerden prijs afgeleverd. (1112)

egen zestig duiten de volume,
De nieuwst uitgekomen Fransche Romans, te bekomen
124) VAN HAREN NOMAN & KOLFF.

NIEUWE GOEDKOOPE MUZIK
à 12 cents N^d. Ct. per pagina
franco per Landmail.

De Muzikale Correspondentie te 's Graven- hage, westeinde B. 186, heeft zich met den ondergeteekende als haar correspondent in betrekking gesteld. De Muzik wordt regt- streeks uit 's Gravenhage aan de Abonnés gezonden.
Het abonnement is gesteld op f 20,— I. C. zes maanden, bij vooruitbetaling, waarvoor men maandelijks ontvangt circa 33 pagina's muziek van de soort die men volgens het Prospectus verlangt. Deze onderneming geeft alle maanden 30 à 40 nieuwe uitge- zette werken uit, door middel van décalque.
Buiten intekening betaalt men 25 cents per pagina.
Het Prospectus wordt op franco aanvraag door den ondergeteekende gezonden. Ieder abonné ontvangt eene catalogus van de reeds uitgegeven Muzik.
1102) H. M. VAN DORP.
BATAVIA.

ONTVANGEN
De Staatsbladen 1853 (Noman editie) en zijn te be- komen à f 3,— franco per post, bij
1123) VAN HAREN NOMAN & KOLFF.

Witkaartjes à f 8,— per 100 stuks,
Worden volgens alle Modellen vervaardigd ter Litho- graphie van H. M. van Dorp te Batavia. (1017)

kringen was de heer Amson regt op zijne plaats, schitterde er. Hij was met allen trotsch, orthodox, houdend in het staatkundige, stijf en dom. Ge kunt voorstellen hoe plezierig een man de heer Amson voor eenvoudige menschen was, als gij en ik.
— Want was het mannelijk lid der familie de van stijfheid en domheid, de vrouwelijke leden u den heer des huizes vergeten. Mevrouw Amson de dochter van een Gelderschman. Haar vader had van de balie teruggetrokken, waarvoor hij vroeger schitterd had, en sleet in stilte met zijne dochter, zij- dere dagen op een klein buitentje. Wel had zij aan hare brave moeder verloren, doch haar vader niets aan de vorming van hoofd en hart ontbreken. kon zijne dochter geene schatten nalaten, doch hij haren geest verrijkt. Dit alles had den heer Am- in zijne jeugd tot dit huwelijk doen besluiten. En nu er reeds zoo vele jaren over haar zijn heen- nu nog maakt zij dien indruk op ons, wel- eene vrouw van jaren op ons maken zal als wij ernst- hede, gevoel met verstand bij haar gepaard mogen- zij had zich bij den aanvang wel in haren echtge- dragen. Een man zoo als hijzon der eenig discours van de sondaan op de suiker — het moest haar- geukkig maken. Zij had echter haren vader ge- naamd, die zijne lieveling gaarne voor zijn' dood

Stoomschip Padang.

Het vertrek van bovengenoemd Stoomschip naar Samarang en Soerabaya is bepaald de dag na aankomst der verwacht wordende land- mail, zijnde zulks in stede der Stoomboot Banda, waar- van het vertrek nader zal worden geannonceerd.
Passage en nadere inlichtingen zijn te bekomen ten kantore van
de Agenten,
(1101) B. KOPERSMIT & Co.

Het vertrek van het stoomschip Padang naar Samarang en Soerabaya is wegens het late arrivement der verwacht wordende land- mail alnu voor vast bepaald op Donderdag den 24 de- zer des morgens ten 8 ure.
de Agenten.
(1116) B. KOPERSMIT & Co.

Het Stoomschip Macassar zal van hier ver- trekken naar Samarang op Zondag den 27 dezer, des morgens ten 8 ure.
Passage en nadere inlichtingen zijn te bekomen ten kantore van
de Agenten,
(1104) B. KOPERSMIT & CO.

Het vertrek van het Stoomschip „JAVA,” Kapt. G. Batten, naar Samarang en Soerabaya is bepaald op Donderdag den 24 dezer, des morgens ten 8 ure.
Voor passage gelieve men zich te vervoegen ten Stoom- boot-kantore.
(1091) MACLAINE, WATSON & Co.
BATAVIA, 17 November 1853.

VRACHT en PASSAGE
naar Samarang per Nederlandsch-Indische bark Naga- laut, kapitein J. Winter, om spoedig te vertrekken.
Adres
(1114) JOHN PRYCE & Co.

Voor passage naar Nederland, om in den loop der maand December van Batavia te ver- trekken, wordt aangeboden met het Ned. schip Aldebaran, kapitein B. G. Meyboom, bijzonder goed ingerigt voor passagiers en voorzien van eenen geëxamineerden scheepsdoctor.
Nadere informatie te bekomen bij den gezagvoerder, en de agenten
(1110) TIEDEMAN & VAN DER BURG.

Wordt nog gelegenheid voor enkele passa- giers aangeboden met het Nederl. fregatschip Prins Frederik der Nederlanden, kapitein P. Huidkoper, voorzien van perfecten inrigtingen voor passagiers en eenen geëxamineerden scheeps- doctor, zullende in den loop der maand December van Batavia vertrekken.
Nadere informatie te bekomen bij de agenten
(1111) TIEDEMAN & VAN DER BURG.

Passage naar Nederland met het snelzeilend bijzonder goed ingerigt fregatschip Bernhard Hertog van Sazen Weimar, kapitein P. H. Hazewinkel, voorzien van een geëxamineerd doctor zullende in het laatst van de volgende maand van den Oosthoek door Straat-Balië vertrekken.
Adres te Soerabaya bij den gezagvoerder, en de hee- ren Fraser Eaton & Co. en alhier bij
(1118) B. KOPERSMIT & Co.
BATAVIA, 21 November 1853.

Passage naar Nederland wordt aangeboden met het snelzeilend voor passagiers uitmun- tend ingerigt schip Jeannette, kapitein Visser, om tegen het midden van de volgende maand van hier te vertrekken.
Adres bij den gezagvoerder in het Java- Hôtel, en bij de agenten.
(1119) B. KOPERSMIT & Co.
21 November 1853.

Natuurkundige Vereeniging in Indië.

De aanspraak van den heer J. H. de Lange op den

10den j.l in de vergadering dezer Vereeniging gehou- den en waarvan wij in ons nommer van den 12den gewag maakten, wordt alnu onzen lezers aangeboden.

N. H.
De directie der Vereeniging droeg mij op, om in dit uur eenige oogenblikken het woord te nemen en op deze plaats, niet gelijk mijne voorgangers, uit den rijken voor- raad van voortbrengselen der natuur en nijverheid, die ons omringt, een of meer voorwerpen te kiezen, daar- van het doel of de nuttigheid aan te wijzen, nieuwe bronnen van welvaart voor de toekomst daarin op te sporen of uwe bewondering voor de vormen der schep- ping op te wekken, maar een' algemeenen blik op de tentoonstelling te slaan, te herdenken wat hier gedaan is, eenen wensch kenbaar te maken en eene hoop voor de toekomst te uiten.

Vereerend als die opdracht is, aanvaard ik aarzelend mijne taak, niet om den aard der stof, maar welke denk- beelden zal ik voortbrengen, die niet in uwer aller geest voorhanden zijn, doch velen uwer volkomener begrepen en beter ontwikkeld?
Ik vlei mij dan ook niet iets nieuws te zeggen, door frischheid van gedachten uwe aandacht te boeyen, maar ik zal meenen het doel van bestuurders dezer Vereeni- ging bereikt te hebben, indien ik gelukkig genoeg ben, eenen toon aan te slaan, die weerklinkt in uwe harten.

De voorzitter heeft in zijn belangrijk overzicht van de geschiedenis der tentoonstelling herinnerd, hoe het denk- beeld ter harer oprigting van de Natuurkundige Veree- niging is uitgegaan en met billijke reden zijn wij daar- trotsch op. Het opperen daarvan, was het bewijs, dat een andere geest deze kolonie bezielt, dan nog voor wei- nige jaren het geval was en dat die geest, door velen miskend, door haar werd begrepen. Miskend? Ja, ge- tuigt het gij allen, die in uwe omgeving personen hebt ontmoet, die zelfs niet aan de verwezenlijking van het denkbeeld geloofden, toen reeds de muren van dit ge- bouw waren opgerigt, die zich bij voorraad, bij misluk- king, de vreugde hadden toegezegd van te kunnen zeg- gen, scherper gezien en beter den tijd beoordeeld te hebben, dan hunne meer warme medeburgers, en zich sterk waanden in de kennis der maatschappij, waarin wij ons bevinden.

En gewis, hunne voorspellingen berustten schijnbaar op goede gronden, — gronden, die jaren van ondervin- ding ten volle vertrouwen hadden geschonken.
Op stoffelijke hinderpalen werd minder gedoeld, — maar de zedelijke.
Zou de ijverigste opgewondenheid niet plaats maken voor de traagste onverschilligheid? Zou de vruchtbaarste zamenwerking niet door kleingeestige jaloezie, worden verlamd? Of zou eindelijk het best overlegde plan niet afstuiten op het verwarde begrip der menigte? Het doel of niet worden bereikt of worden voorbij gestreefd? — En deze vragen, met schamperen lach gedaan, beant- woorden wij thans met te wijzen op dit gebouw.

Maar andere aanspraken mag de Vereeniging niet heb- ben en heeft zij niet. Indien vele harer leden een deel der commissie voor de tentoonstelling nitmaken, zij den- den het niet als leden der Vereeniging, en aan die kom- missie, die ons welwillend deze plaats, waar zoo veel is, dat ons onderzoek waardig is, ter onzer vergadering afstond — waarvan vele leden ons door hunne tegen- woordigheid vereeren, worde alléén de hulde der er- kentelijkheid voor het wel volbrachte werk bewezen, dat wij als een verblijvend verschijnsel aan den hemel van ons maatschappelijk bestaan in Indië begroeten.

Of is het geen verblijvend verschijnsel, die zamen- werking van velen tot een nuttig doel? Zouden wij niet met erkentelijkheid den belangloozen ijver herdenken van zoo velen, die, te midden van drukende bezighe- den, tijd en lust vonden om aan dat doel te arbeiden?, en zonder iemand te kort te doen, niet eene bijzondere hulde brengen aan den voorzitter der commissie, die den moed had zich aan haar hoofd te stellen, toen de mees- ten aan de uitvoerbaarheid der zaak twiifelden; — ter- wijl de dagelijkse ervaring ons leert, hoe zij, die de eerste plaatsen in de maatschappij innemen, gewoonlijk even afkeerig zijn hunnen naam te leenen ook aan de nuttigste oogmerken, waarvan de bereiking niet zeker is, als zij veelal begeerig zijn, dien aan wel geslaagde pogingen te verbinden. Zouden wij ons niet verblijden in die krachtadige en milde ondersteuning door den handelstand aan de oprigting der tentoonstelling ge- schonken? Ziet M. H., op ons allen, bewoners eener kolonie, rust in het moederland eenigzins (dat niemand zich aan het woord ergere) de verdenking van fortuin- zoekers te zijn. De handel moge welvaart verbreiden, eene wijze en trouwe administratie moge de bronnen van het moederland in aantal verdubbelen en de be- staande voor opdroogen behoeden, eene kolonie en het innerlijke leven aldaar worden in het moederland slechts weinig begrepen. Het is ten allen tijde zoo geweest. Ik herinner mij uit de geschiedenis, dat Cicero, de roem der Romeinsche balie, door de konsuls naar Sicilië werd gezonden, om de in verwarring geraakte zaken dier rij-

den komen aanbieden. Mijnheer wierp de courant op de tafel en staarde met een ernstig gezigt in het vuur. Mama las en Julie borduurde.

Al dat volk te moeten ontvangen, het is om van verveling te sterven, niets fashionable's — hindert u dat ook niet Charlotte?

Ik ben geene vriendin van bezoeken geven of ont- vangen, als het ten minste visites de convenance zijn, antwoordde mevrouw Amson terwijl ze haar boek digt sloeg, en haar hoofd op hare hand op het kanapékus- sen deed rusten, doch het is mij vrij onverschillig wie hier zulke bezoeken geeft, en of het een koning of een uwer bedienden is, die mij wat voorpraat dat hij toch niet gevoelt; zie, lieve Amson, dat is mij het zelfde.

Maar er is toch, dunkt mij, eenig verschil in stand, rang en conversatie in de wereld, antwoordde de heer des huizes ietwat streng.

(Wordt vervolgd.)

verzorgd zag; en spoedig werd haar door haar verstand geleerd, dat zij hier het goede alleen moest opmerken, (want bemind werd zij wel, al was zij Amson's vrouw geworden vóór hij nog aristocraat was,) en het kwade daar laten; en nu wij haar op de sofa zien zitten in haar eenvoudige toilet, met een boek van Koetsveld vóór zich: nu dragen hare tevredene trekken ook het bewijs, hoe elk onaangenaam gevoel in haar hart door het verstand lange bezworen is.
Op eene tabourette bij het raam zit Julie, de doch- ter van Mijnheer en Mevrouw Amson, een meisje van duizend weken, die niet alleen de uitstekende schoon- heid harer moeder; doch ook hare beschaafdheid en waar gevoel had overgeërfd. Die moeder en dochter waren in de hutten der armen beter dan in de paleizen der aristocratie bekend en bemind! En Julie zelve? Eischt ge dat dat ik u haar beschrijve? Welnu.
Verbeeldt u (dan) een meisje zoo rijzig als slank, Met gitzwarte hairen, en schitterend blank.
Verbeeldt u twee oogen van klaar diamant,
Waar 't vuur, dat de zielen veroverd, in brandt.
Een voetje zoo vlug als de hinde van 't bosch,
Een leest zoo bevallig, als kunstloos en los.
Verbeeldt u een mondje zoo lieflijk als vers,
Met sneeuw witte tanden en rood als een kers.
Dit drielid dan was er in de zijkamer om de gasten te recipiëren, die mijnheer hunne gelukwensen zou-

ke volkplanting in orde te brengen. Geruimen tijd was hij daar en gelukkig werkzaam, en toen hij naar Rome terugkeerde, in den waan, dat zijn roem honderdvoudig was gestegen, toen hij meende op de dankbaarheid zijner medeburgers te kunnen rekenen en te Ostia aan wal stapte, vroeg men hem, — waar hij zoo lang geweest was? Het is nog bijna zoo M. H.

Bekommen wij er ons niet over en laat het ons niet verwonderen. Zoo lang de kolonie slechts materieel leven toont te bezitten, zoo lang is die miskenning niet bevredigend, niet geheel onverdiend welligt.

Het is alleen door het hoogere, door het intellectuele leven, dat de mensch zijn waar en waardig standpunt inneemt en van de opwekking van dat intellectuele leven, is deze tentoonstelling niet het eenige, maar een het meest naar buiten werkend teken.

Het is toch geen ijdelc praal, eene laffe nabootsing van elders, een werk om de ijdelheid van eenigen te streelen, zonder begrip van het ware doel? Neen, dat heeft de commissie der tentoonstelling getoond, door hare ijverige pogingen om de hier ten toon gestelde schatten, aan den schoot der aarde ontwortel, aan de zee ontnomen of door menschelijk vernuft voortgebracht, te doen beschrijven en toelichten, zoodat de landbouwer worde opmerkzaam gemaakt, welke middelen zijn aan te wenden om de kans op een' rijken oogst te vergrooten, de geneesheer tot eene kennis gerake van de geneeskundige eigenschappen van hem welligt nog onbekende planten, de bronnen van nieuwe welvaart den ondernemende worden geopend, de wetenschap met nieuwe kennis worde verrijkt. Zoodat er een werk worde voortgebracht, onvergankelijker dan gewrochten van metaal of steen, een bewijs van belangeloozen ijver, een standaard van het talent en de wetenschap hier vertegenwoordigd.

Veel omvattende taak, die de medewerking van velen vereischt. Een bekwaame redakteur is gevonden, bewerkers van vele grondstoffen der natuur zijn reeds werkzaam, aan technische bekwaamheid ontbreekt het niet, maar hoe veel blijft er nog te doen.

De directie der Natuurkundige Vereeniging uit den wensch, dat vele harer leden zich mogen opgewekt gevoelen om hunne medewerking te verlenen, aan de zamenstelling van dat gewichtige werk en hetzij eene klasse van voorwerpen, hetzij eenige voorwerpen afzonderlijk te bewerken. Hunne hulp zal met erkentelijkheid worden aangenomen.

Zoo wij thans gezamenlijk in gedachten de ons omgevende galerijen doorwandelen, het zou ons niet aan stof tot algemeene opmerkingen ontbreken. Wij zouden wijzen op die algemeene middelmatigheid in de industrie van den inlander, gepaard met dien verwonderlijken aanleg tot het volkomene. Wij zouden opmerken, hoe die zonderlinge vereeniging haren oorsprong vindt in gebrek aan verdeeling van den arbeid. Zoo lang de landbouwer tevens wagenmaker, smid, timmerman en wat al niet meer is, kan men van hem geen afgewerkt wiel, geen kunstig gesmede, geen smaakvol getimmerde verwachten. Wij zouden ons in dat onderwerp verdiepen en opmerken hoe overal dezelfde oorzaken dezelfde uitwerkselen voortbrengen; hoe in vorige eeuwen dezelfde toestand in de westersche staten voorkwam, en hoe de gilden eene instelling waren die daarin eene hoogst nuttige verandering te weeg bragten; — en ik voor mij, zonder op uwen bijval onvoorwaardelijk te rekenen, noch de vraag te beslissen, zoo haar wel willen stellen, of een soort van gilden ook hier geene weldadige werking zou kunnen uitoefenen?

Ik weet wel, dat men in Europa om die vraag zou lagchen en mij eenige eeuwen ten achteren zou rekenen, maar met al den eerbied voor de hooge rekennis van hen, die met ernst van het groote maatschappelijke vraagstuk hunne studie hebben gemaakt, acht ik Europeesche staathoudkundigen slechte beoordeelaars van Indische toestanden, en ik heb het vaste geloof, dat de volken, door de beschaving van anderen geholpen, spoediger tot ontwikkeling kunnen geraken, maar dat zij, hetzij dan ook per stoom in deze eeuw van stoom, dezelfde school moeten doorloopen. Wij zouden u op vele grondstoffen wijzen die nog te weinig bekend, te weinig gebruikt worden en de belangrijke mededeelingen, ons zoo even door de heeren *Rost van Tonningen en Maier* gedaan, hebben onze overtuiging daarvan op nieuw kunnen bevestigen, een onafzienbaar veld voor de nijverheid te openen. Wij zouden, — maar ik vrees uwe aandacht te vermoeijen.

Slechts eene opmerking nog, die ik niet mag terug houden.

Wanneer wij de ruimte binnentreden, waar de Europeesche industrie in Nederlandsch-Indië wordt vertegenwoordigd, dan treft het onze aandacht, dat op weinige uitzonderingen na, al de voorwerpen door vreemdelingen zijn vervaardigd. Verre van ons elke smadelijke gedachte uit nationale bekrompenheid geboren. Het was ten alle tijde Hollands roem, door vrijzinnige wetten en verdraagzaamheid, vreemdelingen tot zich te trekken.

Toen het despotisme van den ijdelsten en zelfzuchtigsten aller vorsten Juizenden ter slagbank dreef, was Nederland het toevlugtsoord voor Fransche uitgewekenen, welker nakomelingen niet minder Nederlanders zijn dan eenig Nederlander, die door hunne vlijt, hun vernuft en hunne nijverheid, tot de grootheid van ons Vaderland hebben medegewerkt. — Verre van ons elke smadelijke gedachte uit nationale bekrompenheid geboren, in eene plaats, waar zoo vele achtingswaardige vreemdelingen, hunne welvaart zoekende, de algemeene welvaart verhoogden, en als brave medeburgers eendragtig met ons de handen ineen slaan om het goede te bereiken. — Maar betreuren mogen wij het, dat naast die vreemde industrie de Nederlandsche, met uitzondering der boekdrukkunst, niet schitterend wordt vertegenwoordigd.

O, de geest van onze voorvaderen is nog niet ten volle in ons opgewekt. — In slaap gevallen in de weelde, door de noeste vlijt der ouderen vergaderd, uitgedoofd onder eene heerschappij, die ik wensch, dat met onuitwisselbaren haat in het hart van ieder Nederlander gegrift blijve, ontwaakten wij langzaam, te langzaam met onze herstelling uit onze verdooving.

Met welk een bitter gevoel van leed en schaamte zouden wij kunnen wijzen op omstandigheden, die geheel in ons voordeel waren, en die door onze traagheid en gebrek aan ondernemingsgeest voorbij gingen, terwijl de energie en de voortvarendheid van anderen daarvan partij trokken.

Maar bij die fout in ons volkskarakter, die te kennen

eene betere toekomst belooft, mogen wij ons verheffen op deugden, waardoor wij met kleine middelen, door bezadigheid en volharding, groote dingen tot stand hebben gebracht. Ik zal U de schitterende bladen onzer geschiedenis niet herinneren, niet teren op den ouden roem, maar ik wil U onder velen, slechts wijzen op die grootsche onderneming, die nu onlangs met den besten uitslag is bekroond en waardoor eene provincie met duizenden bunders vruchtbaar land is verrijkt; — op deze kolonie zelve, waar onder een wijs en lofw aardig bestuur, wat men ook moge beweren, rust, vrede en welvaart heerschen en een toestand is geboren, die de bewondering en den naijver van de grootste natien opwekt. En onder ons langzaam voorwaarts streven in de algemeene ontwikkeling stond Nederland zeker nooit ten achteren, waar het de bereiking van een menschlievend doel of de bevordering van kunst en wetenschap gold.

En terwijl ik op die lichtpunten in ons volksleven wijs, wil ik eene hoop uitdrukken, waarvan de vervulling van de zamenwerking van allen afhangt.

Sedert de verwezenlijking der tentoonstelling niet meer een wensch maar eene zekerheid is geworden, heeft de directie der Natuurkundige Vereeniging de hoop gekoesterd, dat zij de middelen mogt aanbieden, om de grondslagen te leggen tot een museum en dat het gebouw der tentoonstelling daartoe mogt worden bewaard.

Hulde doende aan den ontwerper van deze zoo voortreffelijke inrigting, indien wij de middelen in aanmerking nemen, waarover hij kon beschikken, en het doel, dat hij zich voor oogen moest stellen, erkent de directie de bezwaren, tegen een blijvend bestaan dezer muren geopperd. Sedert heeft zich uit den boezem der commissie van de tentoonstelling eene andere gevormd, die de middelen beraamt om eene Maatschappij van Nijverheid te stichten, die een gebouw voor hare vergaderingen, voor de verzameling van voorwerpen en modellen zal behoeven en die als een gevolg der tentoonstelling in de eerste plaats over de middelen, uit haar voortvloeiende, beschikt en ze tot dat doel wensch aan te wenden.

Het Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen, dat eervwaardig gedenkteken van den wetenschappelijken zin onzer voorgangers, éénig in de geschiedenis der koloniën van alle volken, kan zich niet op het bezit van een gebouw, zijner waardig, beroemen. De toonkunst, die edele onder hare zusters en die sedert weinige jaren hier eene ontwikkeling heeft ondergaan, die de stoutste verwachting te boven streeft, roept luide om een' tempel voor hare priesters en vereerders.

De directie der Natuurkundige Vereeniging uit de hoop, dat uit de baten, welke uit de tentoonstelling zullen voortvloeijen, de hoeksteen zal worden gelegd van een gebouw, dat in al deze behoeften voorziet en dat, door de zamenwerking van allen, indachtig aan de spreuk der vaderen 'eendragt maakt magt' de middelen worden bijeengebragt om het luisterrijk te doen verrijzen. Moge die hoop vervuld worden, dan vallen deze muren over weinige weken onder de slagen van moker en beitel, maar op steviger grondslagen worde een tempel gesticht, aan kunsten en wetenschappen geheiligd, een blijvend gedenkteken, wat eendragt vermag, een eersuil voor Nederland, een schitterend blijk van het intellectuele leven in deze gewesten.

Tentoonstelling en Loterij van Dames Handwerken.

De handwerken en andere voorwerpen voor de Loterij in het belang der zendeling-zaak, zullen nog tot en met Zaterdag den 26 November ter bezigtiging liggen in het huis in den Gang-Scatt, vroeger bewoond door den kapitein der genie *E. Haitink*.

BATAVIA.

In den nacht van den 15den dezer werd, in eene hoofdofficiers woning in het kampement de Weltevreden, een Inlandsch meisje van veertienjarigen ouderdom in het vertrek, alwaar zij sliep, aan den voet door een *oelar blang* (gestreepte slang) van eene buitengewone grootte en dikte, zoo als nader na het vangen van dezelve gebleken is, gebeten, met dat rampzalig gevolg, dat dit meisje een kwartier uurs daarna den geest gaf.

— Op den 19den dezer, des middags ten 12 ure, viel een driejarig Inlandsch kind, *Samien* genaamd, het zoonje van de Inlandsche vrouw *Sabina*, wonende ten huize van den heer *E...* op Noordwijk, in de rivier, zoo als wij vernemen ten gevolge van gebrek aan waakzaamheid, zijnde de moeder ziek. Het jongetje verdrong, in weerwil van de dadelijk aangewende pogingen om het te redden, en deszelfs lijkje is den volgende dag in het Molenvliet overvischt.

— Zondag laatstleden is op een der kanten van de Zandzee (eene straat in Batavia) des middags ten 12 ure een Bengalees doodgevonden. Hij was hier geheel onbekend en zijn lijk droeg geene kenteekenen van geweld.

— Naar wij van goederhand vernemen beloopt de ontvangen bijdragen voor een gedenkteken op het graf van wijlen den luitenant ter zee 1ste klasse *H. D. A. Smits*, na aftrek van eenige kleine onkosten, f 1695, — en zullen zij, die zich met de uitvoering dezer zaak hebben belast, trachten voor die som eene eenvoudige Tombe van ijzer op steenen voetstuk te doen vervaardigen. Bij het portret van dezen verdienstelijken zeeofficier op de Bataviasche Tentoonstelling zijn eenige schetsen van zoodanig gedenkteken gelegd.

— In het Samarangsche Advertentie-Blad van den 18 dezer No. 46 lezen wij, dat zich eenige jongelieden, ingezetenen der stad, sedert eenigen tijd vereenigd hebben met het loffelijk doel in het openbaar *Tooneelvoorstellingen* te geven. De Directie van het Samarangsche Tooneel, heeft hun daartoe welwillend het gebouw afgestaan, waarin vroeger zoo menig belangwekkend of vrolijk tooneelstuk werd opgevoerd en daardoor werden die heeren in staat gesteld op grooten voet datgene voort te zetten, wat eenigen tijd, ten huize van een hunner, met onvolkomene middelen, zoo roemrijk is begonnen.

Den 26sten November zal de eerste tooneelvoorstelling plaats hebben en de hoop wordt gekoesterd, dat eene talrijke opkomst van het Samarangsche publiek tot aanmoediging zal strekken. De entree voor een heer

of dame is slechts gesteld op f 2, — en die geringe drage, welke het gezelschap genoodzaakt is te vraken van hen, die hunne voorstellingen komen bijwonzen, zal voorzeker niemand weerhouden deel te nemen bijeenkomsten, die in vroegere jaren te regt onder genoegeijksten geteld werden. Het Samarangsche Tooneel zal daardoor weder bloeijen gelijk voorheen en stad niet langer achterstaan bij hare zusters *Batavia Soerabaya*, waar de Tooneelkunst met zooveel ijver en luister wordt beoefend.

De Redactie van den *Java-Bode* vermeent de openbaring te mogen maken dat de ijver en luister, waarmede de Tooneelkunst te Batavia sedert de laatste 18 jaren werd beoefend, van vreemden uitging en werd aangebragt, hetgeen zelfs nu sints eenige maanden het geval niet meer is. Zoude het voorbeeld van Samarang niet de begaafde jongelieden ter dezer plaatse tot gevolg kunnen opwekken en ligt dan het vroeg Liefhebberij Tooneelgezelschap, onder de zinspreuk *Ut desint vires, tamen est laudanda voluntas*, ook ons oudjes, zoo menigen genoegeijksten avond vreeschaft heeft, zoo diep begraven, dat het niet meer het leven terug geroepen kan worden?

— Het is voorzeker met zeer veel belangstelling, door vrienden en hoogschatters der kunst de aanstaande koninklijke van den hoogst verdienstelijken artieste de heer *C. J. van Oeckelen Senior* vernomen hebben. Wij vernemen daarvan ter loops melding in ons blad No. 10. thans kunnen wij ons verheugen met het bericht, die komst denklijk in de maand Januarij van het volgende jaar zal verwezenlijkt worden. Men meldt tevens van Soerabaya het ondervolgende, omtrent aldaar door dien heer op Vrijdag avond, den 11 dezer, gehouden Androide-Concert.

Het was voor den heer *van Oeckelen* zeer moeilij om een geschikt lokaal te vinden; het Comediegebouw dat zich het beste voordoet, was nog van binnen onvoltooid, om daarin gevoegelijk het Concert te kunnen geven. Hem bleef dus niets anders over dan lokaal der Societeit *Concordia*; wel te bejammern daar dit gebouw, door de vele daarin zich bevindende pilaren, deuren, kamers en zeer lage verdieping, toonen der instrumenten zoodanig deed verloren gaan dat zelfs instrumenten, welke de heer *van Oeckelen* in zijn huis bespelende, men op straat op verren stand nog duidelijk konde vernemen, naauwelijks hooren waren. De groote massa menschen in een evenredige ruimte gaf ook daartoe veel aanleiding.

Volgens programma was de aanvang van het Androideconcert des avonds ten 8 ure bepaald; reeds twee ure te voren zag men de kunst-liefhebbers zich naar het gebouw der Societeit begeven. Een ieder had het o willekeurig gevoel, dat de voorstelling van den Automaat een talrijk publiek zou uitlokken; men bedroef zich ook hierin niet, want ten 7 ure was het reeds zoo opgepropt vol, dat men zich naauwelijks wendde of keeren kon en de Automaat zelf dreigde verdrongen te worden. Wij kunnen dus hieruit zien welke ho belangstelling algemeen, te Soerabaya het Androideconcert ten deel viel. Vele vreemdelingen waren o tot dat einde ter dier plaatse overgekomen. Men hoorde zeggen dat het getal der aanwezigen tusschen de 700 800 beliep!

Met de *Allegro van Beethoven à 4 mains* werd het concert geopend, waarna de Automaat, die tot toe voor al de aanwezigen onzichtbaar was, ontluide werd. Op dat oogenblik ontstond er eene algemeene opschudding onder de aanschouwers, men zag met klommende geestdrift de vensterbanken en stoelen als bestormd. Algemeen was de bewondering. Een ieder wilde het kunstig zamengesteld wezen, dat hij voor zich zag, van nabij beschouwen, zoodat de toestroomde menigte bij den Automaat zoo groot was, dat de vervaardiger met regt, aan het behoud van denzelfden vreesde. Dezelve is 8 voet hoog en stelt voor een fraajen Troubadour, in bevallige houding en losse wegingen.

Eene aanmerking veroorloven wij ons hier; wij zouden het wenschelijk geacht hebben, dat de Automaat en de andere instrumenten op een stellaadje geplaatst waren geweest, ten einde een ieder de gelegenheid te geven denzelfden behoorlijk te kunnen zien en hooren spelen. Door het aanhoudend gedrang der aanwezigen om denzelfden, was zulks nu voor velen niet mogelijk.

De heer *van Oeckelen* brengt, na de ontsluiting van zijn Androide, de mechanieke verbindingen in beweging om het leven aan denzelfden te geven, zet vervolgens voor de piano neder, terwijl de Androide rechts en links groet, waarna hij zijnen schepper met hoofd en oogen te kennen geeft, van te beginnen.

Hetgeen het meest onze bewondering opwekte, was dat hij zelf de toonen uit de Klarinet, zoowel als de Cornet à pistons haalt, met juistheid het bespeeld wordend instrument aan den mond brengt, de handigheid in de vingerzetting bij het bespelen der Klarinet, en het oogenschijnlijk nat maken van het mondstuk derzelfde; de natuurlijke nagebootste beweging der oogen, hoofd en mond en eindelijk de ongedwongene beweging van het ligchaam, waardoor hij gelijk een levend wezen de maat en het gevoel zoo treffend nabootst. Om moet men vooral het geduld en het vernuft van den uitvinder onduidelzinnige hulde toebrengen, bij de aanschouwing der ontelbare raderen, hefboomen en duizenden gedeelten, waarmede het mechaniek wezen is te zamen gesteld.

In de tweede afdeling bespeelt hij de Cornet à pistons; de verdienstelijke *van Oeckelen* wendt daaraan niets anders aan, dan het eene met het andere instrument te verwisselen en waarlijk wanneer men den Automaat dit instrument aandachtig ziet bespelen, hetwelk embouchure, drukking met de vingers, toonen, in woord in alles zoo zeer verschilt met de Klarinet, dat stijgt ieders bewondering ten top, voor den schepper van dat kunstgewrocht!

Het Concert werd door den heer *van Oeckelen* diens zoon afgewisseld met het bespelen van het klavier, vier Oboë, het orgel vox humana en viola di gamben en het vrij pedaal onder de gewone Piano-forte, welke beide laatste instrumenten nog nergens bekend en door den heer *van Oeckelen* uitgevonden en vervaardigd zijn.

Wij moeten dus, na al hetgeen wij gehoord en vernomen na den Automaat gezien te hebben, dit berigt sluiten met den heer *van Oeckelen* de welverdiende hulde te brengen; hem van harte geluk te wenschen met zijn' werktuigelijken Klarinet en Cornet à pistons en beide andere instrumenten; en hem de ver

BIJVOEGSEL behoorende bij den JAVA-BODE, van Woensdag 23 November 1853, No. 93.

ering aan te bieden, dat zijne talenten ook op Java's hoofdplaats, bij zijn te geven Concert aldaar, hooger zullen gewaardeerd worden, gelijk zulks hem overal vooral bij het beschaafd publiek te Soerabaya is te hart gevallen.

Bij het ter perse leggen dezels, was de verwacht wordende half-maandelijkse Mail nog aangekomen.

NEDERLAND.

— *Willemsoord*, 2 Sept. Heden middag kwam alhier reede de zweedsche oorlogs-stoomboot *Thor*, kommandant-kapitein ter zee *C. Cederström*, van Stockholm afkomstig van Arendahl, bestemd om het standbeeld in te nemen van den overleden koning van Zweden, hetwelk van de fabriek van de heeren *van Vlissingen en Ce.* vordert gegoten. Aan boord van dat stoomschip hebben zich gedurende de reis twee cholera-gevallen voorgedaan, het gevolg waarvan een der lijders is bezweken, terwijl de andere nog in behandeling is. Na nog een paar dagen in quarantaine te hebben gelegen, zal nu dit artsnij zonder gevolg aan zijnen last te hebben kunnen doen, weder naar Stockholm vertrekken.

— *Genemuiden*, 3 Sept. Tot de vacante betrekking van plaatselijk genees- en verloskundige in deze gemeente zijn opgekomen 60 sollicitanten, een bewijs voorzeker dat opgevoerd dat belangrijke vak nog geene behoefte bestaat. Onder de aangemelde behooren 16 doctoren tevens de verloskunde uitoefenende, en daaronder slechts 2 die in de chirurgie zijn gepromoveerd. De overige 44 zijn plattelands genees- heel- en verloskundigen.

— *Dedemsvaart*, 2 Sept. Met genoegen vermelden wij dat de boekweit zoowel hier als te Dalsen, Ommen en Hardenbergh voldoende resultaten oplevert. Van de land-boekweit is reeds veel binnengehaald. De veen-boekweit wordt nu gemaaid. Jammer dat de landman reeds zoo vroeg maait, er is nog zoo veel groen zaad aan.

— *Ommen*, 2 Sept. De hooibouw was bijzonder goed, de rogge geeft tevredenheid, de zand-boekweit is in het aanvankelijk gedorschte bijzonder mede, de boekweit belooft goed, de maaiers zijn bezig en de landsters herinneren zich zulke voldragene schoven niet.

— Te Bergues is dezer dagen eene bejaarde vrouw overleden, die bijna koningin van Zweden was geworden. Kort na de omwenteling maakte de beroemde *Madotte*, toen nog sergeant, onafgebroken zijn hof aan mej. *Hiolet*, destijds in den bloei harer jeugd. Hij gebruikte geene middelen onbeproefd om haar te behagen en zij hand te verwerven. Het meisje evenwel wees hem af, daar zij geen sergeant wilde huwen, maar officiers-waarde was. Weldra volgden de gebeurtenissen snel op elkaar; *Bernadotte* werd officier, later generaal, en zij was de eerste liefde ten eenenmale vergetende. huwde hij met *Clary*, dochter van een koopman te Marseille en een zuster van *Joseph Bonaparte*.

— *Brielle*, 4 Sept. Het plan tot verbetering van het water door uitdieping en vergraving van dit gedeelte der Maas tot aan zee, schijnt eerlang zijne uitwerking te zullen erlangen; alleen wacht men op de bevestiging der regering, bij welke nog eenige zwaarigheden van ondergeschikt belang zouden bestaan.

— *Amsterdam*, 5 September. Uit Osnabrück wordt ons mededeeling van 3 Sept. het volgende gemeld: Voorgaand heeft dit jaar gunstige resultaten opgeleverd, in verhouding tot het voorgaande jaar zal de boek- en landbouw alleen meer product geven. De tarwe en rogge zijn van korrel, maar het beschoot is niet groot. De haver en paardeboonen staan aan schoven; zij zijn niet geladen. De aardappelen hebben niet zoo veel van de ziekte geleden als het voorgaande jaar; zij zijn niet meer van meelstof voorzien. Niettegenstaande deze gunstige uitkomsten zijn alle levensbehoefsten buitengewoon duur, de prijzen zijn nagenoeg gelijk aan die in het voorgaande jaar; de uitvoer is aanhoudend. De arbeidende klasse is niet haren troost daarin, dat de meesten tot den landbouw en landverhuizing, die meestal zelven de voor- en laatste levensmiddelen verbouwen, daarbij een vrij goed dagloon van 4 groschen (30 cents) verdienen. Dit maakt dien stand minder bezorgd, dan in de fabriek- en landbouw.

— Wij hebben op nieuw mededeeling van een schrijven uit de Souvereiniteit, met de laatste kaapsche mail aangekomen.

— De Basjoes zijn thans zeer rustig, zoodat overal de druk aan het werk zijn met den landbouw, en terwijl in het tegenwoordige wintersaizoen het weder al naar wensch is, ziet het er uit, alsof wij het gewone verlies spoedig geheel zullen te boven wezen. Zoo als in het Transvaalsche, hebben wij in de laatste maanden menig huisgezin uit de kolonie zien aankomen, ook die nieuwe bevolking is ijverig bezig met ontginnen en uitzaai van granen. Hoe jammer dat in deze uitgebreide en hoogst vruchtbare streken behoorden de rivier, geene eigenlijke landverhuizing uit Nederland heen komt. In de republiek kan een ieder zooveel land krijgen, als hij voor een groot bedrijf van landbouw en veeteelt behoeft. Dit is hier en in de Kaap- en Transvaalsche algemeen bekend; maar werkelijk uitnodigen tot landverhuizing, of daarvoor zich kosten getroosten, is de volksraad niet. De financiële toestand der republiek is nog niet geregeld, en er zijn nog geene gezamenlijke inkomsten om de kosten van dergelijke onder- en landbouw te bestrijden.

— De vijanden van onze onafhankelijke vrienden verdragen in de kolonie, dat de heer *Smellekamp* met een twintigtal nederlandsche familiën reeds te Port-Natal aangekomen, en door den koning van Nederland wordt gesteund. Van het laatste geloof ik niets, en het is mij niet bekend, of hij er is, omdat een mijner vrienden van Natal gekomen, er niets van *Smellekamp* gehoord. Die vriend brengt de tijding mede dat de heer *Stuart*, die een paar jaar geleden in deze streken aangekomen, en met een engelschman op togt is geweest op togt gaan, is met goederen als rondreizend koopman, de binnen-districten bezoeken), doch het nergens

naar zijn smaak vond, weder naar Europa is vertrokken. Zijne berichten zullen zeker in allen deele partijdig wezen. Het doet hier gewis niemand leed dat hij weder vertrokken is, want niemand kon hem iets naar den zin doen."

— *Amsterdam*, 7 Sept. Op voordragt van den minister van binnenlandsche zaken heeft de Koning goedgekeurd, dat het paleis op het Plein te 's Hage, vroeger door *Z. M.* den koning bewoond, worde bestemd voor de plaatsing van het rijks-archief.

— Behalve de wijnstok zijn andere vruchten in verscheiden wereldstreken, door eene ziekte aangetast. In Zuid-Europa, in Noord- en Zuid-Amerika en eenige streken van Afrika is dit het geval met den citroenboom, den kakaoboom, den ananas en den kruidnagel. Hoewel nu die ziekten niet van hevigen aard zijn, verdienen zij toch de aandacht van geleerden en natuurkenners, omdat zij schijnen te ontstaan uit eene algemeene oorzaak, waardoor zekere klassen van boomgewassen en planten thans lijden.

— *Vlaardingen*, 15 Sept. Heden arriveerde alhier het eerste schip van de ijslandsche visscherij, zijnde stuurman *W. van der Sjouw*, met 18 last gezouten visch. De berichten welke deze schipper van de overige schepen medebrengt, luiden mede niet gunstig, zoodat men vrij goede prijzen mag te gemoet zien, te meer daar de voorraad van noord-visch gering is, en deze reeds eene aanmerkelijke rijzing in de laatste veertien dagen heeft ondergaan, zijnde de laatst besteede prijs in den afslag f 19½ geweest.

DUITSCHLAND.

De koning van Beijeren heeft de bezoldiging der schoolonderwijzers verhoogd, en deze hebben hem daarvoor hunnen dank betuigd bij een adres, waarop de koning het volgende heeft geantwoord: "Ik dank u, mijne heeren! en ik verheug mij, dat gij, door hetgeen ik gedaan heb, erkent, dat ik een vriend der schoolonderwijzers ben, dat ik hunnen stand eer en acht; niet alleen acht ik dien stand, maar ik heb er liefde voor. Ik erken het, uwe roeping is zwaar, moeilijk, en om haar te vervullen is een engelen-geduld noodig. Houdt u bezig met de opvoeding van het volk, want zij berust grootendeels in uwe handen; verspreid overal nuttige kundigheden, want dit is de weg om een zedelijk en getrouw volk te vormen. Zegt aan uwe ambtgenooten dat ik hen bemin, en (hier legde de koning de hand op zijn hart), dat de koning u zijn woord geeft, voor u te doen al wat mogelijk zal zijn."

ZWITSERLAND.

— *Bern*, 11 Sept. Aangemoedigd door den goeden uitslag van de behandeling door een ander gerechtshof, dan den krijgsraad, van de zaak der opstandelingen te Freiburg (welke personen, eerst allen veroordeeld, zoo als men weet, later allen werden vrijgesproken, op drie na, die gebannen werden), hebben thans elf andere beschuldigten, tot dusverre voortvlugtig geweest, vrijwillig aangeboden om te recht te staan. Naar het hof van assises te Bulle verwezen, werd hunne zaak daar onderzocht, en het hof sprak negen dier personen vrij, terwijl de twee overigen tot 2 en 4jarige ballingschap werden veroordeeld.

— Volgens een schrijven uit *Bern* aan de *Köln. Zeit.* heeft het kanton Aargau, uit weêrwraak, omdat het aan den oostenrijksche handwerkslieden verboden is in Zwitserland te reizen, besloten, oostenrijksche onderdanen, tot de arbeidende klasse behoorende, uit te zetten met bepaling, dat zij op zwitschersch grondgebied niet mogen terugkeeren, dan met overlegging van nieuwe bewijsstukken, die hen voor het verlies hunner nationaliteit waarborgen. Door *Lucern* is een gelijke maatregel genomen, en voorts is bepaald, dat de betrokken Oostenrijkers vóór 15 September de beide kantons moeten hebben verlaten.

FRANKRIJK.

— *Parijs*, 19 Sept. Vóór de opheffing van het kamp te Satory, dat den 24sten dezer zal plaats hebben, zal de keizer eene revue houden over de derde divisie; welligt zal dit reeds morgen zijn. Bij deze gelegenheid zal er eene groote representatie in het cirque te Satorij gegeven worden. Vervolgens zal de keizer de bereids medegedeelde uitstapjes doen. Ware het niet, dat de preparativen in de verschillende plaatsen voor zijne ontvangst gemaakt waren, zoo zou de keizer in de tegenwoordige tijdsaanleggen zich waarschijnlijk niet uit de hoofdstad verwijderen.

— In een dagblad van Marseille wordt het volgende gelezen:

De wetenschappelijke dagbladen bevatten eene zeer opmerkelijke mededeeling van den geneesheer *Burg*, uit welke men zou moeten besluiten, dat koper en staal een zeker middel tegen de cholera opleveren, en dat die vreeselijke ziekte in 1832 zoowel als in 1849 de in metalen werkende arbeiders gespaard heeft. In de opgave van het onderzoek, waaraan die geneesheer zich gewijd heeft, vindt men dit antwoord van ketelmakers: "Gij verspilt uwen tijd door cholera-zieken in de ketelmakerij te zoeken, want het koper doodt de cholera." Gedurende de te Parijs heerschende epidemie heeft de heer *Burg* een groot aantal cholera-zieken genezen, door hun metalen ringen aan de armen, de beenen, of het middel aan te leggen. Thans is de zaak aan het onderzoek der akademie onderworpen, en wanneer wij acht slaan op de authentieke stukken, welke stellige uitkomsten bevatten, door de aanwending der uitvinding van docter *Burg* verkregen, dan zal het verslag van dat geleerde ligchaam niet anders kunnen zijn dan de bevestiging van het krachtadige eener behandeling, wier aanwending hij reeds bezegeld heeft. Alsdan zal de geschiedenis den pligt te vervullen hebben, om den naam van den heer *Burg* op de lijst der weldoeners van het menschedom in te schrijven."

— De maires van Parijs hebben eene circulaire uitgevaardigd, waarin zij de hoofden van gezinnen ten dringendste uitnodigen, om hunne kinderen te laten vaccineren. Zij verklaren daarbij ten stelligste, dat elk behoefte, die zijne kinderen niet laat vaccineren of ze niet op de openbare scholen zendt tot het ontvangen van gratis onderwijs, geene bedeeling of ondersteuning van welken aard ook, meer zal genieten.

— *Parijs*, 20 September. Men weet, dat de regering dezer dagen een besluit genomen heeft, krachtens hetwelk de regten bij den invoer van vreemd vee, belang-

rijk verminderd worden. Men heeft daarmede het beoogde doel volkomen bereikt. Het vleesch is dien ten gevolge namelijk bij de vleeschhouwers en op de openbare markten en hallen, belangrijk in prijs gedaald, en daardoor veel meer in het bereik gekomen van de arbeidende klasse.

— *Parijs*, 21 Sept. De keizer heeft gisteren de laatste militaire evolutiën in het kamp van Satory bijgewoond. Na den afloop hield de keizer eene toespraak tot het leger. Hij betuigde zijn tevredenheid over zijne houding. Drie malen door geheel het volk gekozen, zeide hij — is niets meer in staat mij trotsch te maken dan wanneer ik mannen, zoo als gij, kommandeer.

— Er zijn berichten ontvangen van Malta, dd. 16 Sept. De vice-admiraal *Romain-Defossés* was aldaar aangekomen, komende van Smyrna, aan boord van het stoomschip *Léonidas* dat zijne reis naar Marseille vervolgd had. De vice-admiraal zou den volgenden dag naar Napels vertrekken, ten einde er eenige dagen door te brengen en vervolgens in de eerste helft van October naar Frankrijk terug keeren.

— Men heeft berekend, dat in Frankrijk 160,000 personen zijn die met vergunning de jagt uitoefenen, en 490,000 stroopers, te zamen 640,000 jagers, terwijl de opbrengst hunner jagt op 52 millioen fr. wordt geschat. Ingevolge de jongste jagtwet kost de vergunning 25 fr., waarvan 10 fr. voor de gemeente en 15 fr. voor het rijk. Deze belasting brengt jaarlijks 2,400,000 fr. in 's rijks schatkist en 1,600,000 fr. in de gemeentekassen, te zamen 4 millioen.

— Tegen de kwakzalvers en verkoopers van straatliedjes en schotschriften wordt thans op hoog bevel met de uiterste gestrengheid gehandeld, en deze strenge maatregelen zijn noodig, daar de onbeschaamheid dier personen geene grenzen heeft. Zoo vond men gisteren op eene plaats nabij het Paleis-Royal de uitgifte aangeplakt van een geschrift, getiteld: *Geheime minnarigen, schandelijke voorvallen en liefdesavonturen van Lodewijk Philips, ex-koning der Franschen, en van de prinsessen van zijn huis.*

ITALIË.

Men verneemt, dat de klerikale partij in Sardinië geene pogingen onbeproefd laat, om tot de afschaffing of althans wijziging der grondwet van *Karel Albert* te geraken. Die partij vindt veel steun van buiten, en vooral in de overige Italiaansche staten en Frankrijk. Te Parijs is zelfs, volgens een schrijven uit Genua, eene geheime vergadering gehouden, voorgezeten door den aartsbisschop van Turijn, *Franconi*, die zoo als men weet door de Sardijnische regering om staatkundige redenen is gebannen. Al die kuiperijen hebben ten doel invloed uit te oefenen op de verkiezingen in het volgende jaar in Sardinië, en waaraan de geestelijkheid voornemens is een niet gering deel te nemen. Zeer waarschijnlijk zal de verlichte natie de strikken, die haar worden gespannen, weten te ontwijken.

AMERIKA.

Eene opmerkenwaardige bijzonderheid wordt uit Rio Janeiro medegedeeld. In die stad zijn in het korte tijdverloop van 31 Maart tot 13 Junij dezes jaars vier personen overleden, die alle boven de 100 jaren oud werden: namelijk: 31 Maart, *Maria Josepha de Novamento*, 118 j.; 2 April, *Anna Vieira de Rosario Lena*, 115 j.; 2 Mei *Ignacio Calheiro*, 111 j. en 13 Junij, *Francisco Severo Bronco*, 116 j. De drie eersten waren te Rio Janeiro, de laatste was in Portugal geboren.

— Allerwege in de Vereenigde Staten is de tarwe-oogst binnen; hij had over het algemeen uitstekend goed graan in meer dan gemiddelde hoeveelheid opgeleverd en de staat der graanmarkt was van dien aard dat, zoodra der rijzing der graanprijzen in Europa aldaar bekend zou worden, waarschijnlijk groote hoeveelheden graan naar Engeland zullen worden gezonden.

Ingezonden Stukken.

SAMARANG, 16 November 1853.

Aan

de Redactie van den Java-Bode.

Mijne Heeren!

Heden had alhier de gewone jaarlijkse inspectie over de Samarangsche Schutterij plaats; inzender dezes zal zich niet vermeten te beoordeelen, in hoe verre de inspecteur daarover al dan niet te vreden was, daar hij als schutter moeilijk daarmede bekend kan zijn, maar hij wil thans, door tusschenkomst van uw geacht blad, bescheiden diegene, die belast zijn daartegen te waken, de bij die Schutterij bestaande misbruiken, welke aan menig schutter, die aan geene vermoeijenissen gewoon is of een zwak gestel heeft, zeer nadeelig zijn, onder het oog brengen.

Dit misbruik is dat het vaandel der Schutterij zich bevindt ten huize van den kommandant, circa 1½ paal van de stad gelegen.

Dat heden eene kompagnie (bij voorkeur) het bijzonder onderscheid ten deel viel, van ten 3½ ure het vaandel op gezegden afstand te mogen afhalen, om wederom na den afloop ten 6 ure nogmaals begunstigd te mogen worden met de eer hetzelfde te mogen terug brengen.

Voor een welgestelden Europeaan is die togt minder vermoeijend dan voor den mingevoerde, die viermaal nu dezen weg moest afleggen en soms nog ver van de stad verwijderd woont, en geen middel van vervoer heeft dan zijne eigene voeten; voorzeker zijn er schutters, die acht palen hebben moeten wandelen, en waarvoor?

Is daarvoor eene Schutterij!

Is dat den Staat dienen, om in deze gewesten den Europeaan zijne gezondheid, die hij met moeite bewaren kan, den nekslag te geven!

Kan de Europeaan, zonder zijne gezondheid te benadeelen, wanneer hij den geheelen dag zijne drukke werkzaamheden heeft verrigt, eenige uren in eene ongewone kleeding en gewapend wandelen?

Schrijver acht zich zeer gelukkig, dat er thans een weg bestaat, waardoor men zijne gedachten bescheiden kan in het licht brengen, doch vindt zich verplicht zijn naam niet publiek te maken, aangezien men te Samarang al zeer spoedig den naam van *pruttelaar* krijgt.

Uw Geabonneerde,

H.

